

MEDZINÁRODNÁ GEOGRAFICKÁ OLYMPIÁDA BRISBANE, AUSTRÁLIA 2006

Väčšina predmetových olympiád pre stredné školy po celoštátnom kole pokračuje kolom medzinárodným – čo je okrem súťaže aj výlet pre zúčastnených. Mne sa takto podarilo dostať do Austrálie, takže vďaka vynaloženej námahe počas školského roka som mohla prežiť úžasné takmer dva týždne na opačnej strane Zeme. V letenke sme mali zahrnutú aj noc v Dubaji, takže sme sa naozaj nemohli sťažovať:)

Súťaž

Súťaž ako taká pozostávala z troch častí – písomného testu, terénnych prác a multimediálneho kvízu. Bolo to všetko v angličtine, čo na jednej strane robilo súťaž objektívnejšou, ale na druhej strane trochu znevýhodňovalo študentov, ktorí vedia geografiu lepšie ako angličtinu. Testy však neboli jazykovo náročné a anglické prostredie v Austrálii pomáhalo lepšie sa adaptovať na komunikáciu v anglickom jazyku.

Písomný test bol hneď na druhý deň ráno po príchode do Austrálie, čo nebolo úplne najoptimálnejšie riešenie, aspoň z pohľadu súťažiacich z Európy. Časový posun 8 hodín dokáže spraviť svoje, najmä keď test trvá tri hodiny (a niektorým z nás sa tááááák chcelo spať), ale našťastie sme to všetci úspešne zvládli. Pozostával zo 6 tematicky rozdielných častí, kde sme mali sami dopisovať správne odpovede. Niekedy to bolo jedno slovo, niekedy opis obrázka, niekedy analýza situácie a opis problému. Úlohy boli náročné, ale zadania boli dobre zostavené a témy zaujímavé.

Ďalší deň boli práce v teréne s cieľom pozorovať nový typ urbanizácie – trvalo udržateľné mestské oblasti, tzv. urban villages. Boli sme rozdelení na štvor- až osemčlenné medzinárodné skupiny. Každá skupina dostala svojho vedúceho a celé dopoludnie sme chodili po časti Brisbane Kelvin Grove Urban Village, pozorovali budovy a rozostavané plochy a do plánu sme si značili ich súčasné, prípadne budúce využitie, ktoré sa často nedalo jasne určiť a údaje rôznych skupinových vedúcich sa líšili. A to sa potom odrazilo v riešení úloh, ktoré sa týkali tejto problematiky. V ten istý deň a potom aj ten nasledujúci sme mali písomnú časť terénnych prác, ktorá pozostávala zo zakreslenia využitia parciel, analýzy vekových pyramíd a možností čo najlepšieho využitia budovy v rámci Kelvin Grove Urban Village. Túto časť uzatváralo napísanie eseje s minimálne 200 slovami, kde sme mali odôvodniť, prečo je náš výber využitia budovy ten najoptimálnejší. Celkovo to bolo viac tvorivé ako geografické (čo však vôbec neprekážalo ☺) a kto skombinoval dostatočne veľa fantázie s aspoň troškou logického myslenia, nemal čo pokaziť, pretože každé riešenie, ktoré je dostatočne dobre zdôvodnené, je správne.

Poslednou súčasťou súťaže bol multimediálny kvíz. Všetci sme boli vo veľkej sále, kde nám dataprojektorom premietali otázky so 4 možnosťami správnej odpovede, na nás bolo zvoliť si tú správnu. Na každú úlohu sme mali obmedzený čas. Úlohy boli založené na interpretácii obrázkov – aké mesto je na obrázku a pod. Niektoré úlohy boli jednoduché, ale väčšina bola pomerne zložitá.

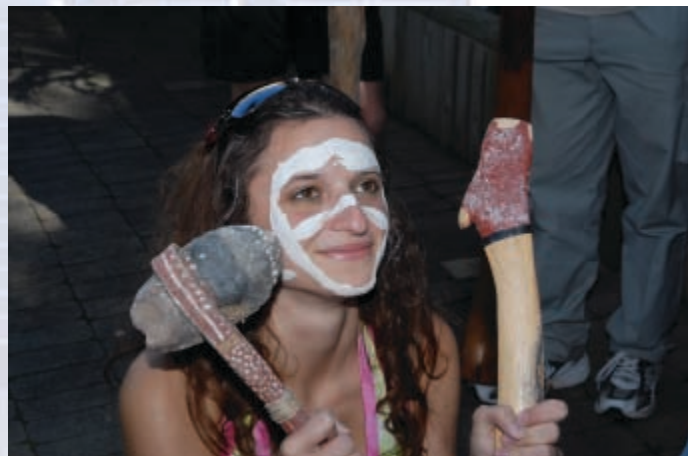
Vyhodnotenie súťaže bolo primerane slávnostné a vďaka mnohým sponzorom dostal každý medailou ocenený súťažiaci inú cenu, najčastejšie to boli mapy a knihy. Konalo sa to v budove

queenslandského parlamentu, ale zlatí medailisti boli vyhlásení predtým počas otváracjej ceremónie medzinárodnej geografickej konferencie.

Exkurzie

Exkurzie boli asi najlepšou časťou oficiálneho programu. Boli veľmi zaujímavé, poučné a vďaka nim sme navštívili pekné miesta v okolí Brisbane a lepšie spoznali prírodu a kultúru Austrálie. Zaslúžili sa o to, že súťaž nebola len o súťažení, ale aj o spoznávaní krajiny, pre nás Európanov veľmi vzdalenej, a tým exotickej.

Prvou exkurziou bol výlet do pozostatkov pralesa v D`Aguilar National Park neďaleko Brisbane. Aby sme sa naozaj cítili ako v dažďovom pralesi, počas exkurzie pršalo, ale hustý závoj korún stromov nás našťastie ochránil pred dažďom. Boli sme rozdelení na menšie skupinky podľa krajín a každej skupine bol pridelený pracovník národného parku, ktorý nás previedol po turistickom chodníku a podal nám veľmi zaujímavý výklad o fungovaní pralesa, organizmoch, ktoré v ňom žijú a rastú a o pralesoch v Austrálii a ich ochrane. Bolo to o to zaujímavejšie, že väčšina z nás videla prales, jeden z najdôležitejších a zároveň najohrozenejších ekosystémov Zeme, prvýkrát v živote. Organizátori ale mohli na tento výlet vyhradiť viac času, pretože sme sa museli stále ponáhľať a nestíhali sme fotiť a obdivovať to, čo sme videli okolo seba.

Ja ako domorodá Austrálčanka

Jeden večer sme strávili na zápase austrálskeho futbalu, hral domáci tím Brisbane Lions proti Carltonu. Bol to ďalší skvelý zážitok. Na tejto typicky austrálskej hre (je to čosi ako zmes nášho futbalu, basketbalu a rugby) si každý našiel to svoje – mužská časť obdivovala šport a dievčatá zas svalnatých športovcov ☺. Chvilu nám trvalo, kým sme ako-tak pochopili pravidlá a zistili, kto proti komu hrá (na ihrisku bolo päť rôznofarebných tímov – okrem hráčov ešte rozhodcovia a nejakí ďalší) a potom sme už len vnímali športovú atmosféru a tešili sa z výhry spolu s domácimi fanúšikmi.

Posledným a asi najkrajším výletom bola takmer celodenná exkurzia, ktorá sa začala v „zoo“ David Fleays Wildlife Park. Bola tam sústredená typická austrálska fauna a flóra a absolvovali sme aj prezentáciu života pôvodných austrálskych obyvateľov Aboriginerov a ďalšiu o tom, ako sa chrániť pred jedovatými

hadmi. Strávili sme tam približne pol dňa, ale ja by som dokázala koaly, kengury, wombaty, emu a ostatné živočíchy, ktoré človek na Slovensku len tak ľahko neuvidí, obdivovať aj týždeň. Odtiaľ sme išli do Burleigh na Gold coast. A videli sme Tichý oceán. Hoci už bolo podvečer a nebolo veľmi teplo, nemohli sme si nechať ujsť príležitosť okúpať sa v oceáne, kde keby sme „keep swimming“, doplávali by sme až k Amerike ☺. Na pláži sme mali aj barbecue, avšak ja a zjavne ani nikto iný sme si pod barbecue nepredstavovali to, že nám rozdadajú hamburgery a plechovky koly. Ale aj napriek tomu bol ten deň úplne skvelý a plný nezabudnuteľných zážitkov. Málokto sa môže pochváliť, že hladkal koalu, prechádzal sa medzi mangrovovými porastmi, bol pomaľovaný ako austrálsky domorodec a vie tancovať domorodé tance slúžiace na očarenie partnera opačného pohlavia.

Spoločenské podujatia

Prvý večer po príchode nás čakalo slávnostné otvorenie súťaže, po ktorom nasledovalo občerstvenie, to však už bolo vonku. Slávnostné otvorenie ako každé iné pozostávalo z množstva príhovorov a kultúrneho programu. V rámci toho nám domorodý pán zahral na didgeridoo, čo je niečo ako austrálska fujara, takže to bolo celkom zaujímavé.

Jedným z najzaujímavejších bodov programu boli kultúrne prezentácie jednotlivých tímov. Každý tím si pripravil nejaký program charakterizujúci svoju krajinu. Niektorí zaspievali, niektorí zatancovali, iní si pripravili divadlo alebo nás naučili nejakú hru, takže to bolo veľmi rôznorodé a všetkým sa to páčilo. Naš program pozostával z ukážky slovenského ľudového tancu a potom sme jednoduchý párový tanec naučili aj ostatných. Vďaka tomu, že jeden člen nášho tímu už dvanásť rokov chodil do folklórneho súboru, bola naša prezentácia jedna z najlepších (aspoň podľa nás ☺) a zjavne sa páčila aj iným, pretože sme mali najväčší a najdlhší potlesk. Tento kultúrny večer uzatvárala pieseň v podaní hlavného organizátora celej olympiády.

Celkový dojem

Ak by som svoj celkový dojem mala zhrnúť čo najkratšie a najvýstižnejšie, použila by som slovo úžasné. A ďalšie slová by boli nezabudnuteľné, zaujímavé a úplne super. Ani trochu neľutujem, že som do Austrálie išla a čas strávený písaním práce na slovenskú geografickú olympiádu a prípravou na testy stál určite za to. Mala som možnosť spoznať novú krajinu, do ktorej sa každý len tak ľahko nedostane, jej zvyky, životný štýl a celkovú atmosféru. Vďaka tejto súťaži som stretla veľa nových ľudí, našla si nových priateľov z celého sveta, ale najmä z krajín blízkych tej našej – Česko, Lotyšsko, Litva, Slovinsko, Maďarsko.

Išli sme tam kvôli súťaži, ale skôr to bola pre nás dovolenka. Výlety do pralesa, zoo, zápas austrálskeho futbalu, kúpanie v oceáne, nakupovanie, večerné prechádzky po Brisbane... Popri tom sa aj súťaž zdala byť príjemná. Veď vďaka nej sme sa tam dostali. A tie tri dni, čo sme strávili v Austrálii po skončení súťaže, boli perfektným vyvrcholením celého pobytu (išli sme asi 100 km na sever, kde sme sa ubytovali neďaleko pláže a robili výlety do bližšieho aj vzdialenejšieho okolia). Škoda len, že sme nemohli ostať dlhšie.

Všetci sme sa odtiaľ vrátili domov plní zážitkov. Videli sme, ako žijú ľudia v multikultúrnej spoločnosti na opačnej strane Zeme a uvedomili sme si, aká je naša Zem veľká a zároveň malá. Ochutnali sme novozélandskú zmrzlinu, austrálske jablká chutiacie ako kaleráb, viezli sme sa v aute po ľavej strane cesty a na chodníku sme sa vyhýbali druhým tiež naľavo, videli sme dlhé rovné cesty, umelo vysadené borovicové lesy, kde boli borovice v stromoradiach, nádherne upravené parky v Brisbane a Great Sandy National Park so svojimi pieskovými dunami, plážami a pralesmi rastúcimi na piesku. Boli sme v krajine, kde sú ananásy takmer, ak nie úplne, najlacnejšie ovocie, kde ľudia chodia počas zimných prázdnin na dovolenku k moru, kde v júli slnko zapadá o piatej večer a kde lietajú papagáje vo voľnej prírode.

Na záver to už celé zhrniem do jednej vety: Bolo tam úžasne.

Lenka Veselovská

Takmer celý slovenský tím – zľava Martin Paľko, Michaela Dovicová, Mgr. Gabriel Zubriczký, PhD., Lenka Veselovská, doc. RNDr. Viliam Lauko, CSc., doc. RNDr. Ladislav Tolmáči, PhD. (chýba Michal Druga)